

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14874/2022
13.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Јовица Костић, адвокат из ..., против тужених ББ, чији је пуномоћник Гојко Шаренац, адвокат из ... и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене Републике Србије изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2143/2019 од 01.11.2021. године, у седници већа одржаној дана 13.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене Републике Србије изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2143/2019 од 01.11.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене Републике Србије изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2143/2019 од 01.11.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова ревизијског поступка, као неосновани.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 5361/17 од 25.05.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је тужилца ванкњижни власник приземне стамбене зграде површине 150м² која се састоји од предсобља, купатила са WC-ом, кухиње, оставе, трпезарије, дневне собе и три спаваће собе, са гаражом и котларницом, спољних димензија 16,5x11м и помоћног објекта у дворишту димензија 9x7 метара, који чине две гараже, а које су изграђене 1995. године без грађевинске дозволе на делу парцеле бр. .. од 6,15 ари, ближе описане у А листу ЗКУЛ .. КО ... и то други плац по дубини од ... пута, а које се некретнине налазе на адреси ..., пут бр. ..., што су тужени дужни признати и трпети. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужилци солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 352.800,00 динара.

Одлучујући о жалби тужених, Апелациони суд у Београду је након одржане расправе донео пресуду Гж 2143/2019 од 01.11.2021. године којом је ставом првим изреке, одбио жалбе тужених и потврдио првостепену пресуду. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужили солидарно накнаде трошкове другостепеног поступка у износу од 27.000,00 динара.

Против наведене другостепене пресуде, тужена Република Србија је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној по одредби члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, или ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за утврђење ванкњижног власништва на приземној стамбеној згради и помоћног објекта у дворишту, а који су изграђени 1995. године без грађевинске дозволе, у чињенично-правној ситуацији да је тужила од свог рада и материјала у току 1995. године изградила објекте који су предмет тужбеног захтева без грађевинске дозволе на грађевинском земљишту чији је власник тужена Република Србија, а носилац права коришћења тужена ББ, те је применом одредаба чланова 20., 21. и 22. Закона о основама својинско правних односа, усвојен тужбени захтев уз оцену неоснованости приговора недостатка пасивне легитимације на страни тужене Републике Србије, јер је иста власник земљишта на коме су објекти подигнути.

Имајући у виду разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, као и наводе изнете у ревизији, те да је побијаном пресудом одлучено применом одговарајућег материјалног права на утврђено чињенично стање које се у поступку по ревизији не може оспоравати, као и да се у конкретном случају ради о парници ради утврђења ванкњижног власништва, да у овој врсти парница одлука суда зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, то по оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Од судске праксе није одступљено ни по питању пасивне легитимације тужене Републике Србије, а ни уз ревизију тужена није доставила одлуке из којих би произлазио другачији правни став.

Из наведених разлога, Врховни суд је оценио да нема услова за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. става 1. ЗПП и одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је установио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 13.12.2017. године, а вредност предмета спора износи 1.000.000,00 динара.

С обзиром да у конкретном случају вредност предмета спора и по тужбеном и по противтужбеном захтеву не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио да ревизија тужене Републике Србије није дозвољена и на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови поступка на име ангажовања пуномоћника адвоката за састав одговора на ревизију нису били потребни за одлучивање о ревизији, због чега је, на основу одредбе члана 154. став 1. ЗПП, одбијен као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 165. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић